

θωντὴ ἀκόμη νὰ πορέσουν. Κάποιε διάδοσε ποὶ τότες κυκλοφόρησε, τὴν ἀναγράφουμε μὲ μεγάλη ἐπιφύλαξη. Ὁ κύριος Βλάχος ἐρχόμενος ἀπὸ τὰ πράματα τοῦ ταχυδρομείου στὰ πράματα τοῦ θεάτρου ἔφερε μαζί του ἕνα πολὺ στενὸ τοῦ φίλου—ἀχώριστο σκεδὸν ποὶ πολὺ τὸν ἀγαπᾷ καὶ πολὺ τὸν περιποιεῖται. Ὁ φίλος του αὐτός—μὰ γιατί νὰ βυστάμε ἕνα Incognito ποὶ κι ὁ ἴδιος ἀψηφεῖ βγαίνοντας κ' ἐπιστήμως ἐστὰ φόρα;—εἶναι ὁ μεταφραστὴς κύριος Ἄγγ. Βλάχος, ποὶ ἔκανε δεινὰ πράματα στὸ φίλο του διευθυντὴ πὼς οἱ μεταφράσεις τῆς Μήδειας καὶ τοῦ Δὸν Καρόλου, κοντὰ στὰ θεαματικὰ δὲν πιάνουν πεντάρα. Μὲ τὸ δικαίωμα τότε ἡ διεύθυνση ἐπαψε τὸν Γκαϊτε καὶ τὸ Σαίξπηρ. Οἱ δύο αὐτοὶ ἀήγεμόνες βέβαια πάντα κερδίζουν μὴ πρραστεινόμενοι στὸ Βασιλικὸ, τὸ Βασιλικὸ ὅμως, θαρρῶ, χάνει μὲ τίς μεταρρυθμίσεις αὐτὲς ἀπὸ ἀξιοπρέπεια σὲ τρόπο ποὶ ἀπὸ τίς πολλὰς μεταρρυθμίσεις δὲ θὰ τοῦ ἀπομείνῃ ἀξιοπρέπεια. Ἀποδείξη εἶναι ἡ δευτέρη μεταρρύθμιση τὸ νὰ ξεφορτώνεται ἡ διεύθυνση μὲ τὴν τελευταία παράσταση ἐλόκληρον σκεδὸν τὸ προσωπικὸ, δίνοντας στοὺς καλλιτέχνες ἀπεριόριστη θερινὴ ἔδεια, «ἐνευ ἀποδοχῶν» καὶ ἀπομένοντας αὐτὴ μὲ τὰ ἐκλεχτὰ στηρίγματα σ' ἕνα γλυκύτατο καλοκαιριᾶτικο dolce far niente.

Φανταστῆτε τί οἰκονομίες θὰ ἔκαναν ἠθοποιοὶ μὲ 50—100 ἡρ. μηνιαῖο μιστό!

Τὸ λαμπρὸ αὐτὸ «Intermezzo» ἔπρεπε ὁ κύριος Βλάχος νὰ ἐρχομῆς ἀντίθετα, δηλαδὴ νὰ κρατήσῃ τοὺς μικροὺς ἠθοποιοὺς καὶ νὰ δώσῃ ἔδεια στὰ στηρίγματα, ποὶ ἀπὸ μικροὶ Φάλοσταφ ὅπου γενήκνε τώρα θὰ γυρίσουνε στὸ τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ τέλειοι γιοὶ τοῦ ἥσκιου.

Μὰ καὶ σὲ μεγάλους ἠθοποιοὺς ἀπονεύεται ἡ χάρις τοῦ Intermezzo, κι ὁ λόγος ὅχι νὰ οἰκονομηθῇ μιστὸς ἀλλὰ νὰ μορφοθῶνε παίζοντας στὰ ἐξωθεάτρα. Χάρις στὸ γενναῖο αὐτὸ μέτρο ἀπολαβαίνουμε τὰ παρδοξότερα θεάματα. Βλέπουμε λ. χ. τὴν Ἰφιγένεια, τὴ σεμνή, στὸ Σύνταγμα ὡς Mame Crevette—hopla—νὰ χτυπᾷ τοὺς γλουτοὺς τῆς καὶ νὰ κάνει γλυκὰ μάτια τοῦ Abbe, ποὶ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Ἡρώς.

Βλέπουμε τὸ μελχολικὸ Ἄμλετ νὰ πηδᾷ ὡς «Φυσέκης» στὰ κεραμίδια—στὴ Νεάπολη. Τὸ μεγαλοπρεπὴ Κρέοντα στὴ Ἀλγάμπρα νὰ λείε τὰ τραγουδάκια τῶ Μυλωνάδων, καὶ τὸ Ρωμαῖο νὰ χορεύῃ κινεζικοὺς χοροὺς στὸ Ἀθήναιο, καὶ τέλος ὅλους αὐτοὺς τοὺς καλλιτέχνες τοῦ Β. Θεάτρου νὰ παίρνουν σβάρνα μαγαζιᾶ καὶ γραφεῖς μὲ τὰ εἰσιτήρια τῆς εὐεργετικῆς τοὺς ἀγκαλιᾶ ἐνεργώντας γιὰ τὸ ξεπούλημά τους.

Αὐτὸ πὼς τὴ λείε τὸ Ἑλληνογαλλικὸ λεζικό σας, κ. Βλάχε; Ὅμως πιστεύουμε πὼς δὲ γίνεται ἀπὸ τσιγγουνιὰ ἀλλὰ τὸ ἐπιβάλλουνε λόγοι καλλιτεχνικοί. Θέλοντας ἡ διεύθυνση νὰ δείξῃ τὴ διδαχτικὴ δεινότητά της, ὅταν ἀργὰ ἀργὰ ἐρχοῦνται οἱ ἠθοποιοὶ φέρνοντας μπόγους κακῶν συνηθειῶν, ἡ διεύθυνση ὡς τέλειος κεντρικὸς πιάνου κατορθώνει στὸ δίστημα τῶ μέρων νὰ μωρφοῦσῃ ὅλα τὰ ἀστοιχεῖα σ' ἕνα ἀρμονικὸ σύνολο—τὸ τέλειο καὶ κοσμοφημισμένον Ensemble τοῦ Β. Θεάτρου.

Ἡ τρίτη μεταρρύθμιση εἶναι ἡ σπουδαιότερη, γιατί θὰ μᾶς δοξάσῃ στὸ ἐξωτερικὸ. Μεταβάλλεται τὸ προσωπικὸ τοῦ Β. Θεάτρου σ' ἕναν ὄμιλον καλλιτεχνικῶν Commis voyageurs γυρίζοντας τίς χῶρες τῆς Τουρκίας καὶ Αἴγυπτος.

Προτοῦ νὰ περιφέρῃ τὴν «Διάλυση τοῦ κατα-

στήματος στὸ ἐξωτερικὸ!» ἔπρεπε νὰ σκεφτῇ ὁ κ. Βλάχος καὶ τὰ χάλια ποῦχει τὸ Βασιλικὸ, καὶ νὰ σημειώσῃ τάκλουθα. Ὅταν ὁ Coquelin καὶ ἡ Σάρα περιδεύουνε στὸ ἐξωτερικὸ, ποῦ γι' αὐτοὺς τοὺς κοσμοπολίτες δὲν εἶναι παρὰ μιὰ μεγάλη ἐπαρχία τῆς πατρίδας τους, παρουσιάζουν ἐξὸν ἀπ' τὸ τρανταχτὸ ὄνομά τους καὶ μιὰ τέχνη, νέα ἢ παλιὰ ἀδιάφορο—τέχνη ὅμως μὲ τὰ ὅλα της.

Ὅταν ἡ Troupe Σαξ-Μεϊνιγγεν περιόδουε σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη, εἶχε μαζί της ἐξὸν ἀπὸ τὸν πλοῦσιο ἱστορικὸ διάκονο καὶ ἕνα θίασο ἀπὸ 60 ἠθοποιούς πρώτης γραμμῆς (ποὶ σήμερ πρωταγωνιστοῦνε καὶ αὐριο βγαίνουνε κομπάρσοι) τέλεια γυμνασμένο ἀπ' αὐτὸν τὸν καλλιτέχνη δοῦκα καὶ τὴ γυναῖκα του σ' ἕνα θαυμάσιο Ensemble.

Ποιὰ ἀπ' τὰ δύο ἢ ἀραγε καὶ τὰ δύο θὰ ἐπιδείξῃ ὁ κ. Βλάχος;

Ἐβρούμε πολὺ καλὰ πὼς ὁ κ. Βλάχος πέρασε τὸ καλοκαίρι μὲ τὰ 8 θεατρικὰ ἀπομεινάρια κ' ἐδῶ καὶ 15 μέρες μαζευτήκανε οἱ ἄλλοι. Πότε λοιπὸ γυμνάσθηκε τὸ Ensemble αὐτὸ; Ἐνῶ ἄλλα θίατρα θέλουν 2—3 χρόνια;

Μαθαίνουμε πὼς ὁ κ. Βλάχος δὲ θὰ συνοδέψῃ τὸ θίασο καὶ θὰ κάμῃ πολὺ καλὰ γιατί ὅσο καὶ νὰ προσπαθῆσῃ βαρῶντας «τὴν πατριωτικὴν χορδή», μὲγάλον ἐνθουσιασμὸ δὲν μπορεῖ ὁ θίασος, ὅπως εἶναι τώρα, νὰ προκαλέσῃ καὶ μάλιστα μὲ τὰ ἔργα ποὶ θὰ παίξῃ.

Δὲν εἶναι ὅμως καὶ πολὺ τιμητικὸ σὲ ἕνα ἴδρυμα ὅπως τὸ Βασιλικὸ, σὲ μιὰ ἐποχὴ μάλιστα τῆς ἀποσύνθεσης, νὰ κουβαλιέται καὶ ὅπου δύο Ἑλληνικοὶ θίασοι ἀλληλοβγάζουνε τὰ μάτια τους στὸ βιοπραλιστικὸ (ὄχι καλλιτεχνικὸ) ἀγῶνα καὶ νὰ μπαίνη ὡς τρίτος συναγωνιστής.

Ἡ ἀτομικὴ μου γνώμη εἶναι πὼς ὁ κ. Βλάχος ὅσο λόγιος, τμηματάρχης, ὑπουργός, ἱεροσυνοδότης, βουλευτής, ἐπιτετραμμένος, ταχυδρομικός διευθυντής καὶ ἔν εἶναι, δὲν εἶναι δυνάτῃ νὰ κάμῃ—ἕνας ἄνθρωπος αὐτός—τόσα πολλὰ φέλτσα—πρέπει νάχη καὶ βοηθούς. Οἱ βοηθοὶ καὶ συμβουλάτορες αὐτοὶ ἄς θυμηθῶνε τάμαρτήματα τὰ καλλιτεχνικὰ κι ἄς μὴ βάνουνε στὴ ράχη τους καὶ διοικητικὰ. Ἄλλοίμονο σ' αὐτοὺς ὅταν τὴν ἡμέρα τῆς κρίσης τοὺς ἀπαγγεληθῇ κατηγορητήριον γιὰ τὰ ἔργα ποὶ καταστρέψανε, Σοφοκλῆ, Σαίξπηρ, Γκαϊτε καὶ Εὐριπίδη καὶ καταδικαστοῦνε γιὰ κάθε ἔργο ποὶ βουλιάζανε νὰ ψάινονται στὴ σούβλα τῆς κόλασης μιὰ βδομάδα ἀλάκαιρη. Ποῦ θᾶχε ἡ αἰωνιότη τότες βδομάδες γιὰ νὰ πάρουν ἀνάσα καμιά φορὰ! . . .

Ὁ κύριος Βλάχος εἶναι ἀκόμα νέος—ὡς διευθυντὴς θεάτρου τουλάχιστον—καὶ μὲ κάποια ἐνθάρρυνση ἐκ μέρους τοῦ τύπου δὲν ἀμφισβάλουμε πὼς θὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον του ὡς καλλιτεχνικὸς θυρωρός, κλείνοντας τὸ Βασιλικὸ θεάτρο γιὰ καλὰ.

Le chevalier q. p. p. l. g.

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τὴν ἄλλη βδομάδα θάναι τελειωμένο πιά τὸ καινούριον θεάτρο τοῦ κ. Θ. Οἰκονόμου καὶ θάρχησῃ τίς παραστάσεις του μὲ τίς «Ἀλυσίδες», πρωτότυπον κοινωνικὸν δράμα, κωμῶς διαβάσαμε στὶς φημερίδες.

—Τὸ θεάτρο τοῦ κ. Οἰκονόμου θάναι ἀληθινὴ καινούριον, γιατί ἐξὸν ἀπὸ τὴν «Τρισυγγενῆ» τοῦ Παλαμά, τὸ «Δαχτυλίδι τῆς μάνας» τοῦ Καμπύση, τοῦ «Ἐημερώνει» τοῦ Καραντζάκη καὶ μερικὰ ἄλλα πρωτότυπα ἔργα, θὰ παραστήσει κι ὅ,τι διαλεχτὸ ἔχει ἡ ξενὴ φιλολογία, δηλ. ἔργα τοῦ Ἴψεν, τοῦ Χάρουπμαν, τοῦ Γκόρχη, τοῦ Τσίχωφ, τοῦ

Στρίντμπεργ, τοῦ Ὄσκαρ Οὐάιλντ, τοῦ Μπιρόσον κλπ.

—Ἡ ρουσικὴ μεταφραστὴ τῆς «Φλωρεντινῆς τραγωδίας» τοῦ Ὄσκαρ Οὐάιλντ, μᾶς γράφει ὁ μεταφραστὴς τῆς καὶ συνεργάτης κ. Μιχ. Λουκαζόπουλος, θὰ πειχτεῖ σὲ μιὰ βδομάδα στὸ «Δραματικὸν Θεάτρο» τῆς Πετρούπολης, στὸ «Studio» τῆς Μόσκα; καὶ σὲ τρία τέσσαρα ἄκομα Ρουσικὰ ἐπαρχικὰ θεάτρα.

—Ὁ Λουκαζόπουλος τυπώνει σὲ λίγο καὶ τέσσαρες κωμωδίες τοῦ Οὐάιλντ, μεταφρασμέναι ρουσικῶς.

—Ἡ πρώτη ἐκδοσις τῆς «Φλωρεντινῆς τραγωδίας» (3 χιλιάδες ἀντίτυπα) πούληθηκε σὲ τέσσαρες βδομάδες. Τώρα ἐτοιμάζει καὶ δευτέρη ἐκδοσις.

—Δοχρῶνουμε νὰ ἐναρξήσουμε τὸ περίφημον «Βαρσοπάζαρο». Ἀς ἀρμυροθῶνε λοιπὸν οἱ φίλοι: κι ὅς ἀρχίσουνε νὰ μᾶς στέλλουν ὅσους βαρβαρισμοὺς καὶ σολοικισμοὺς ψεφάουνε μέσα στὰ καθαρευουσιάνικα βιβλία.

—Στὸ φύλλον τῆς ἄλλης Κυριακῆς θὰ δημοσιεύουμε τὴν «Εἰσαγωγή» ἀπὸ τὸ καινούριον βιβλίον τοῦ Στέφανου Ραμπᾶ, ποὶ θὰ βγαίῃ σὲ λίγο. Ὑστερ' ἀπὸ ἕνα διὸ φύλλον θὰ τυπώσουμε στὸ «Νουμά» κ' ἕνα πρωτότυπον δῆγμα τοῦ Πέτρου Βασιλικῶ «Ὁ Ἄνταρτης».

—Παρακλόουμα νὰ διορθωθῇ ἕνα γρονθοδέστατο λάθος στὸ ποίημα τῆς κ. Λιουλίας Κούρτζη «ὁ γυαλιστής» (ἀριθ. 264, σελ. 3) ὅπου τὰ σπικτὰ γέλια γυλῆκανε σπικτὰ, ποὶ εἶναι ἀλήθεια γιὰ μέλια.

—Ὁ φίλος Βλαχογιάννης μᾶς ἔστειλε τοὺς δύο τόμους τοῦ «εργαίου τοῦ στρατηγικοῦ Μακρυγιάννη» ποὶ τυπώσε τελευταῖα, συντροφεύμενον μὲ τὴν ἀκολουθίαν ἱστογραφῆς σημείωσῃ «ἕνα βιβλίον γραμμένον στὴν καθαρεύουσα ἀπὸ ἕνα δημοτικιστῆ».

—Ὅσο κι ἂν ἀντιμάσθητε νὰ γράφῃ ὁ Βλαχογιάννης τοὺς προλόγους καὶ τίς σημειώσεις τοῦ στῆν καθαρεύουσα, τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ στρατηγικοῦ εἶναι ἔτσι γραμμένα, ὡστε νὰ χρησιμεύουν ὄχι μόνο ὡς ἱστορικὸν μὰ καὶ ὡς γλωσσικὸν μνημεῖον.

—Ὁ Δημοσιογράφος κ. Σπύρος Μπαθιβάς βγαίνει σὲ λίγο τὴν «Κυριακὴν» ποὶ θάναι, καθὼς γράφει στὴν ἀγγελία του, «ἡ μὲν καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν ἐβδομαδικὰ εἰκονογραφημένη ἐπιθεώρησις».

—Μέσα στὴν ἀγγελία σου, σὲ μιὰ γωνιά, μᾶς δίνεται καὶ μιὰ ὑπόθεσις, πὼς ἐπὶ τῆς «Κυριακῆς» θάναι γραμμένη εἰς «γλῶσσῃν ζωντανῆν» καὶ τοῦτο πολὺ μᾶς εὐχαριστεῖ. Ὁ κ. Μπαθιβάς ὁ Σπ. Μπ. τῶν «Ἀθηνῶν» γράφει ὁμορφα τὴ δημοτικὴν γλῶσσῃν κ' ἔχει δημοσιεύσει ἔω καὶ τρία χρόνια καὶ στὸ «Νουμά» μερικὰ κηλογραμμένα ἄρθρα.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Νικ. Δὲν μποροῦμε νὰν τὸ ξέρουμε αὐτὸ. Στείλε τὸ πρῶτον νὰν τὸ δοῦμε κι ἂν εἶναι καλὸ θὰ δημοσιευτεῖ.—κ. Γ. Ζεῖβ, στὴ Μυτιλήνη. Τὰ βιβλία τὰ στείλαμε μὲ συστημένο δέμα. Ἀπὸ διὸ φράσανε. Σὰ δε φράσανε στὴ Μυτιλήνη γράψε μας νὰ σοῦ τὰ ἐναστέλλουμε.

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ ΚΑΙ ΜΗΘΗΤΡΙΑΙ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ
Ἰδρυμα ἀνωτέρας τεχνικῆς ἐκπαίδευσεως
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Γραφεῖον Πλατεῖα Κάννηος καὶ δόδος Σταδίου 20.
ΣΧΟΛΑΙ
Ἄνωτ. Ἐμπορικὴ.—Βιομηχανικὴ.—Γεωργικὴ.—Μηχανουργικὴ.
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΤΩ ΑΙΤΟΥΝΤΙ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΞΗΣ

ΕΝ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΤΗΝ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΑΚΡΙΒΕΣ